

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Michaely Bejčkové a soudců Ondřeje Mrákoty a Vojtěcha Šimíčka ve věci žalobkyně: **Ing. K. D.**, zastoupené advokátem JUDr. Tomášem Těmínem, Ph.D., Karlovo náměstí 28, Praha 2, proti žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**, Antonína Čermáka 2a, Praha 6, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **Heineken Česká republika, a. s.**, U pivovaru 1, Krušovice, zastoupené advokátem JUDr. Milanem Kyjovským, Jaselská 19, Brno, proti rozhodnutím předsedy žalovaného ze dne 12. 3. 2021, čj. O-549055/D20084417/2020/ÚPV a čj. O-549057/D20084420/2020/ÚPV, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 17. 12. 2024, čj. 15 A 51/2021-120,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků ani osoba zúčastněná na řízení **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně v roce 2018 přihlásila u Úřadu průmyslového vlastnictví dvě obrazové ochranné známky, které tvořil portrét Mikuláše Dačického. Úřad obě přihlášky zamítl podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách (a předseda úřadu později zamítl rozklad žalobkyně). Heineken totiž má už od roku 2000 zapsanu slovní ochrannou známku „DAČICKÝ“ a přihlášená označení byla této starší ochranné známce podobná. Výrobky, pro které byla přihlášena, současně byly stejné jako *piva všeho druhu*, pro která byla zapsána starší ochranná známka, či jim byly podobné.

[2] Žalobkyně se bránila u Městského soudu v Praze. Ten shledal důvodnou jen jedinou žalobní námitku. Na rozdíl od úřadu měl za to, že ne všechny výrobky, pro které žalobkyně přihlásila svá označení, byly shodné či podobné s výrobky, pro které byla zapsána ochranná známka společnosti Heineken. *Pivům všeho druhu* nejsou podle něj podobné nealkoholické nápoje ve třídě 32 mezinárodního třídění, pro které byla přihlášena nová označení, konkrétně *minerální a sycené vody a jiné nealkoholické nápoje, ovocné nápoje a ovocné šťávy a sirupy a jiné přípravky pro přípravu nápojů*. Proto městský soud rozhodnutí předsedy úřadu zrušil (rozsudkem ze dne 30. 5. 2023, čj. 15 A 51/2021-62).

[3] NSS poté – na základě kasační stížnosti úřadu – naopak rozhodl, že *piva všeho druhu* jsou v různé míře podobná všem uvedeným kategoriím výrobků (rozsudek ze dne 18. 10. 2024, čj. 10 As 208/2023-71, č. 4650/2024 Sb. NSS). S tímto závazným právním názorem věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení.

[4] Po zrušení svého rozsudku městský soud rozhodl tak, že žalobu zamítl. Řídil se závazným právním názorem NSS a tentokrát už neshledal důvodnou ani námitku nepodobnosti výrobků.

[5] Proti novému rozsudku se nyní žalobkyně (*stěžovatelka*) brání kasační stížností.

[6] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[7] Nepřijatelná je mimo jiné i kasační stížnost proti rozhodnutí, jímž *soud rozhodl znovu poté, kdy bylo jeho původní rozhodnutí zrušeno u NSS; to neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem NSS* [§ 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s.].

[8] Smyslem této úpravy je, aby se NSS nemusel opakovaně zabývat věcí, k níž už jednou vyslovil svůj právní názor závazný pro krajský (městský) soud; to za předpokladu, že se krajský (městský) soud tímto názorem řídil. Tímto právním názorem je totiž v řízení o opakované kasační stížnosti vázán i sám NSS (usnesení rozšířeného senátu ze dne 8. 7. 2008, čj. 9 Afs 59/2007-56, č. 1723/2008 Sb. NSS). Přijatelnost opakované kasační stížnosti je tedy omezena na důvody, které NSS v téže věci dosud neřešil. Není přitom ani podstatné, že v prvním případě podal kasační stížnost žalovaný a ve druhém případě žalobce (tak i usnesení NSS ze dne 5. 2. 2013, čj. 8 Afs 47/2012-39, body 20 a 21, či ze dne 8. 3. 2021, čj. 6 Afs 229/2020-59, bod 27).

[9] Stěžovatelka v kasační stížnosti argumentuje, proč *piva všeho druhu* nejsou podobná *minerálním a syceným vodám a jiným nealkoholickým nápojům, ovocným nápojům a ovocným šťávám, sirupům a jiným přípravkům pro přípravu nápojů*. Jde v podstatě – a převážně i doslova – o tytéž argumenty, které uvedla ve vyjádření k dřívější kasační stížnosti úřadu a které NSS při rozhodování ve věci 10 As 208/2023 vzal v úvahu. Stěžovatelka tedy nenamítá, že se městský soud neřídil závazným právním názorem NSS, ale snaží se naopak NSS přesvědčit, aby svůj původní právní názor změnil. To však soud učinit nemůže.

[10] NSS proto kasační stížnost odmítl pro nepřijatelnost. Protože byla kasační stížnost odmítnuta, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení. To platí i pro osobu zúčastněnou na řízení, která v řízení neplnila žádnou povinnost uloženou soudem.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. února 2025

pokračování

Michaela Bejčková
předsedkyně senátu